

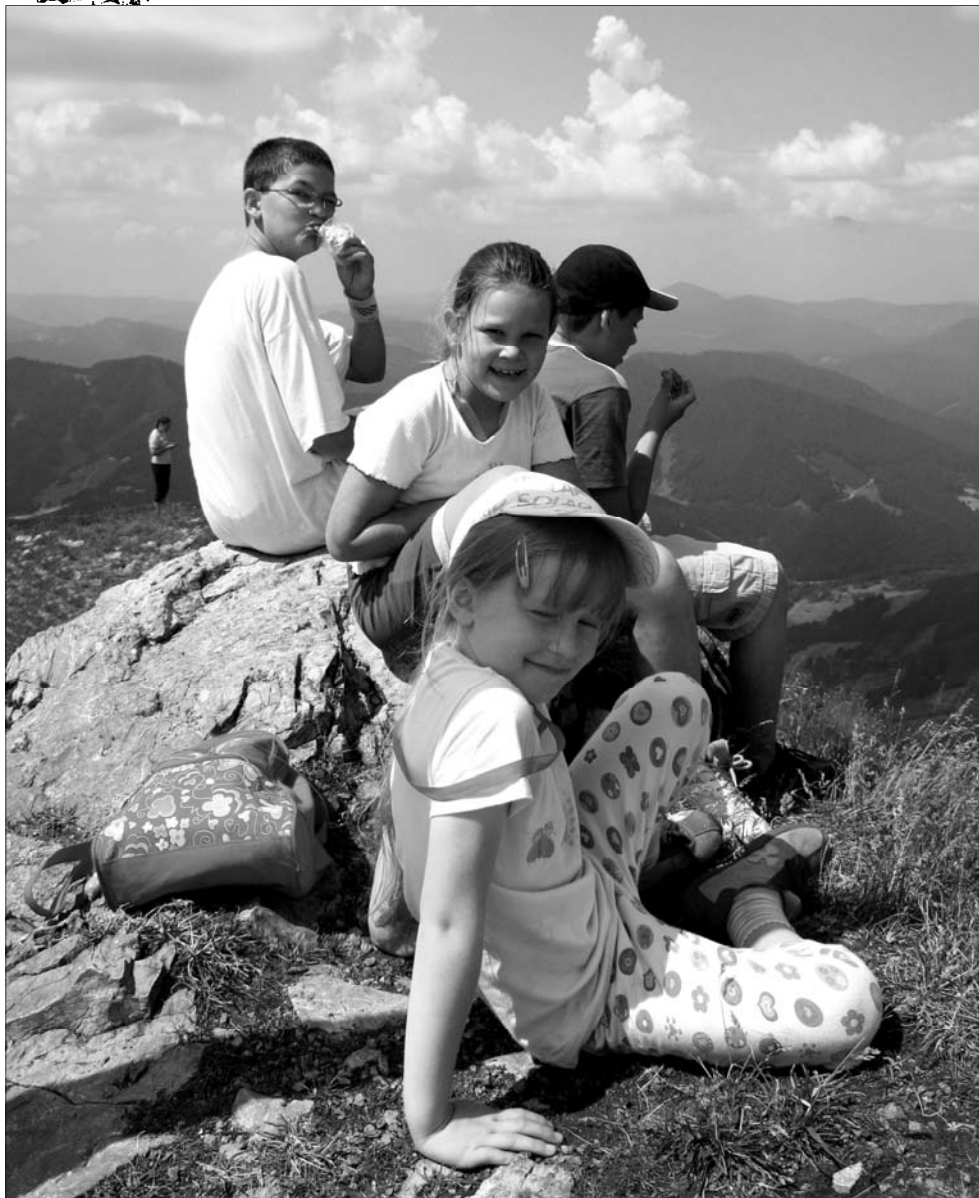

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV.

ČÍSLO 8

AUGUST 2006

**Panna verná, málovravná - Desatoro IV. - Európa pre Krista
Letný denný tábor - Verím Pane - Oslavujme Pána - Púť**

Panna verná, málovravná

S Pannou Máriou to môžu mať aj niektorí dnešní veriaci ťažké. Čo o tejto žene vieme? Nezachovali sa nijaké jej prednášky, nijaké záznamy vystúpení, nijaké knihy citátov a, súdiac podľa rozmanitosti madon, ani jej pravá podoba. Nenahovorila toho veľa. Z toho mála, čo sa o nej dočítame v evanjeliách, vieme celkom nepochybne, že si nesmierne cenila Božiu vernosť izraelskému náro-

du a že po celý svoj život ostala verná tomu poslaniu, ktorému povedala svoje: „Áno, nech sa mi tak stane“.

Jedna z chorôb, na ktoré tento svet trpí ako na nedostatok vitamínov, je nedostatok vernosti. Ak sa dnešného človeka opýtame, čo je to vernosť, často počujeme dvojaké odpovede. Neverní o nej hovoria ako o vlastnosti, ktorá prekáža rozvoju osobnosti, ako o historickom prežitku alebo predsudku. Tí, ktorým nevera druhých zrúcala ich krásne ideály, pokladajú vernosť za jeden z pilierov medziľudských vzťahov. A mnohí z nás si pri slove nevera spomenú len na to, že istý muž alebo žena navštívili inú spáľňu, ako je tá, ktorej adresu majú uvedenú v sobášnom liste.

Pojem vernosť má však širší obsah. Pre-sahuje obmedzenú oblasť partnerskej vernosti dvoch ľudí. Ako ľudia a kresťania sme povolaní k vyšším veciam a musíme obsah tohto pojmu rozšíriť aj na vernosť svojmu slovu, vernosť svojmu Bohu. Ide o typy vernosti, v ktorých ako kresťania zlyhávame iste viac a častejšie ako v manželskej vernosti. Zaväzuje nás aj vernosť ideálom, ktoré sme spoznali a prijali.

Človek by mal byť verný, aby ľudia okolo neho boli šťastní a aby sa on mohol z tejto skutočnosti radovať. Mal by byť verný svojmu Bohu, svojmu slovu, svojmu poslaniu, ktoré dostal pri krste a birmovaní.

Vernosť slovu je znakom duchovného aristokratizmu. Je vernosťou, ktorú sľubovali rytieri svojmu pánovi, keď v jeho mene odchádzali do boja. Sme my kresťania každý deň pri odchode z domu do sveta verní Desatoru, alebo sa skôr riadime horoskopom, čo sme si vypočuli ráno v rozhlase?

Z času na čas nám niekto z blízkeho okolia pripomenie naše nedodržané sľuby. Napriek tomu však sľúbme sami sebe, že to tým druhým nebudeme vracať. Také pripomenutia a výčitky bývajú totiž často zakuklenou agresiou. Sľúbme si, že nebudeme agresívni ani vtedy, keď sa budeme dovolávať práv vychádzajúcich z týchto sľubov. Jednou z možností,

ako to všetko zvládnuť, je čoraz častejšie spomínať na sľuby, ktoré voči nám dodržal Boh. A tiež to, aby sme - ak v sľube zlyháme -nehľadali len ospravedlnenia, výhovorky a lacné vysvetlenia.

Ježišova matka je v tomto smere úplne nesentimentálnym ľudským vzorom. Neplýtvala slovami o vernosti, ale bola verná svojim slovám.

Najmä mať kľučku..., ale vnútri

Občas svojich poslucháčov na verejnej prednáške prekvapujem touto otázkou: „S kým ste dnes ráno, po svojom prebudení, nadviazali prvý kontakt?“ Niektorí oslovení (je ich však menšina) odpovedia, že s Bohom, iní väčšinou vyslovia meno niekoho, koho prvého po opustení lôžka stretli. Je výnimkou, a to úplne výnimočnou, ak počujem odpoveď: „Ja - sám so sebou.“ Obyčajne takto odpovedá ten, kto už moju otázku a súčasne aj odpoveď niekedy niekde počul. Táto odpoveď je totiž jediná správna. Áno, po rannom prebudení nadväzujem najprv kontakt sám so sebou. Po nočnom spánku som prišiel k sebe a uvedomujem si svoju existenciu. Potom už nasleduje - podľa situácie alebo životného presvedčenia - kontakt s niekým ďalším, s Bohom, alebo s niekým, kto so mnou žije pod jednou strechou.

Na tomto konštatovaní chcem dokumentovať, aký dôležitý pre vzťahy s ostatnými osobami (či už v nebi, alebo na zemi) je môj vzťah k sebe samému. Veľmi nevierohodne mi znejú slová človeka, ktorý na jednej strane hovorí o svojom kvalitnom vzťahu k Bohu, ale pritom je známe, že nemá dobré vzťahy s inými ľuďmi; alebo si pochvaľuje svoje dobré vzťahy s okolím, a sám so sebou pritom žije v trvalých konfliktoch. V uzdravovaní vzťahov k okolitému svetu je nevy-

hnutné začať so vzťahom k sebe samému. To nazývam „teológiou zdola“.

Ježiš, keď hovoril o medziľudských vzťahoch, odporúčal svojim poslucháčom, aby pestovali také vzťahy k druhým, aké majú sami k sebe. „Miluj bližného **ako seba samého**.“ Na prvý pohľad by sme túto náuku mohli odsúdiť za to, že vedie k sebecku, k zahľadeniu sa do seba samého a k nevšímaniu si ostatných. Tak by to však bolo jedine v prípade, že by sme sa v tom jedinom vzťahu -vo vzťahu k sebe samým- „opuzdrili“. Ak sa však vo vzťahoch otvoríme, prideme hlbšou úvahou k poznaniu, že jediným skutkom - zdravým vzťahom k sebe -robíme dve dobrá naraz. Dobro pre seba a zároveň aj pre druhých. *Záleží* teda na tom, či úctu k sebe, uvedomenie si svojej vlastnej ceny a prijatie seba samého necháme sebecky za zatvorenými dverami svojho srdca, alebo sa okolitému svetu otvoríme dokorán.

Na dvere, ktoré sú v takých prípadoch medzi našim srdcom a vzťahom k okolitému svetu, by každá ruka mala mať možnosť zaklopať zvonka. Nesmieme však pritom zabudnúť, že otvoriť môžeme jedine my sami. Tie dvere majú totiž drobnú zvláštnosť: majú iba jednu, jedinú kľučku. A tá je vždy vnútri.

*Texty sú z knihy Maxa Kašparů:
V plášti aj dalmatike*

Štvrté prikázanie

„Cti otca svojho a matku svoju, aby si dlho žil na zemi, ktorú ti dá Pán, Boh tvoj!“, čítame v knihe Exodus v hlave 20 vo verši 12. A v knihe Deuteronomium v hlave 5 vo verši 16 okrem prvej časti čítame zdôvodnenie, ktoré nenachádzame ani v Katechizme „...ako ti to Pán, Boh tvoj, prikázal, aby dni tvojho života dlho trvali a tebe sa darilo v zemi, ktorú ti dá Pán, Boh tvoj, dáva.“ V Katechizme je uvedený holý príkaz: „Cti otca svojho i matku svoju!“ U Lukáša je dodatok, ktorý hovorí: „A poslúchaj ich!“ (Lk 2,51).

Boh chcel, aby sme si po ňom ctili svojich rodičov, ktorým vďačíme za svoj život a ktorí nám odovzdali poznanie Boha. Sme povinní ctiť a rešpektovať všetkých, ktorým Boh pre naše dobro odovzdal svoju autoritu. Toto prikázanie je vyjadrené kladným spôsobom ako povinnosť, ktorú máme splniť. Ohlasuje nasledujúce prikázanie, ktoré sa týka zvláštnej úcty k životu, k manželstvu, k majetku, k slovu. Je jedným zo sociálnych prikázaní, zo základov sociálnej náuky Cirkvi.

Štvrté prikázanie sa výslovne obracia k deťom v rámci ich vzťahov k otcovi a matke lebo tento vzťah je najvšeobecnejší. Požaduje, aby sme zahrňovali úctou, láskou a vďačnosťou prarodičov a predkov. Vzťahuje sa konečne na povinnosti žiakov voči učiteľom, zamestnancov voči zamestnávate-

ľom, podriadených voči ich nadriadeným, občanov voči ich vlasti, voči tým, ktorí spravujú verejné veci a voči vládnym predstaviteľom.

Toto prikázanie **zahrňuje v sebe aj úctu v širšom slova zmysle**, ako aj povinnosti rodičov, poručníkov, učiteľov, verejných a vládných predstaviteľov, všetkých, ktorí vykonávajú nejakú právomoc nad druhými alebo nad nejakým spoločenstvom osôb.

Dodržiavanie tohto prikázania prináša spolu s duchovnými plodmi aj časné plody mieru a blahobytu. Naopak

prestupovanie tohto prikázania spôsobuje ťažké škody spoločenstva aj jednotlivých osôb.

I. Rodina v Božom pláne.

Nepochybne sa štvrté prikázanie v prvom rade dotýka rodiny. Čo je to rodina? Rozoberme si to postupne:

POVAHA RODINY

Muž a žena spojení v manželstve tvoria spolu so svojimi deťmi rodinu. Táto inštitúcia má prioritné uznanie pred akoukoľvek ustanovizňou zo strany verejnej moci; sama si zabezpečuje svoju vážnosť. Rodina sa bude považovať za normálny vzťah, podľa ktorého sa majú hodnotiť rôzne spôsoby príbuzenstva. Boh tým, že stvoril muža a ženu, ustanovil ľudskú rodinu a dal jej základný poriadok. Jej členovia sú rovnakej dôstojnosti. Pre obecné blaho jej členovia sú v rodine rôzne zodpovední

a majú rôzne práva a povinnosti.

Manželské spoločenstvo je založené na vzájomnom súhlase manželov. Manželstvo a rodina sú zamerané k dobru manželov, k plodeniu a výchove detí. Manželská láska a plodenie detí vytvárajú medzi členmi tej istej rodiny osobný vzťah a základnú zodpovednosť.

KREŠŤANSKÁ RODINA

Krešťanská rodina je „špecifickým vyjadrením a uskutočnením... cirkevným spoločenstvom... Preto taktiež môže mať a má byť nazývaná **domácou cirkvou**. Je spoločenstvom viery, nádeje a lásky; v Cirkvi nadobúda zvláštnej dôležitosti, ako je to v Novom zákone. Krešťanská rodina je spoločenstvom osôb, stopou a obrazom spoločenstva Otca a Syna v Duchu Svätom. Jej plodivá a výchovná sila a činnosť je odbleskom stvoriteľského diela Otca. Rodina je povolaná, aby sa podieľala na modlitbe a obeti Krista. Dená modlitba a čítanie Božieho slova v nej posilňuje lásku. Krešťanská rodina pôsobí evanjelizačne a misionársky.

Vzťahy v rodine vytvárajú podobnosť citov, náklonností a záujmov, ktoré sa rodia predovšetkým **zo vzájomnej úcty jej členov**. Rodina je výsadným spoločenstvom povolaným k tomu, aby uskutočnila vzájomné dorozumenie manželov, a svedomitou spoluprácou rodičov pri výchove detí.

II. Rodina a spoločnosť

Rodina je základnou bunkou života spoločnosti. Je to prirodzená spoločnosť, v ktorej muž a žena povolaní k tomu, aby sa sebe navzájom dávali v láske a v dare života. Autorita, stálosť a prežívanie vzťahov v lone rodiny tvoria základy bezpečnosti a bratstva, v ktorom sa dá už od mladosti naučiť

mravným hodnotám, začať uctievať Boha a správne užívať slobody. Rodinný život je uvádzaním do života spoločnosti. Dôležitosť rodiny pre život a blahobyť spoločnosti ukladá spoločnosti zvláštnu zodpovednosť pri podporovaní a upevňovaní manželstva a rodiny.

III. Povinnosti členov rodiny. POVINNOSTI DETÍ

Božie otcovstvo je zdrojom ľudského otcovstva, v Božom otcovstve má úcta k rodičom svoj základ. Úcta detí, nedospelých a dospelých, k vlastnému otcovi a k vlastnej matke pramení z prirodzeného citu zrodeného z puta, ktoré ich vzájomne spája. Túto úctu vyžaduje Božie prikázanie. V knihe Sir 7,27-28 čítame: „Z celého srdca cti otca a nikdy nezabudni na pôrodné bolesti svojej matky. Pamätaj, že im ďakuješ za svoje bytie. Čím sa im môžeš odplatiť za to, čo ti dali?“

Štvrté prikázanie pripomína deťom, ktoré sú už dospelé, ich zodpovednosť za rodičov. Úcta detí k rodičom napomáha ku zhode v celej rodine, v celom rodinnom živote, týka sa tiež vzťahov medzi súrodencami.

POVINNOSTI RODIČOV

Rodičia sa majú dívať na svoje deti ako na deti Božie a rešpektovať ich ako ľudské bytosti. Svoje deti vychovávať k dodržiavaniu Božieho zákona tým, že sú sami poslušní vôle nebeského Otca.

Rodičia sú prví, ktorí majú zodpovednosť za výchovu svojich detí. Rodina je zvlášť vhodným miestom pre výchovu k čnostiam. Rodičia majú veľkú zodpovednosť za to, aby dávali svojim deťom dobrý príklad. Ak uznajú svoje chyby pred deťmi, budú ich schopní lepšie viesť a naprávať. Rodičia dostali milosť pri vysluhovaní si

sviatosti manželstva, zodpovednosť a výsadu evanjelizovať svoje deti. Už od prvých rokov ich majú viesť a uvádzať do tajomstiev viery. Sú prvými učiteľmi svojich detí. Deti prispievajú k rastu svojich rodičov vo svätosti. Rodičia, ktorí sú ako prví zodpovední za výchovu detí, majú právo zvoliť pre ne školu, ktorá zodpovedá ich presvedčeniu. To je ich základné právo.

Keď deti dospejú, majú právo zvoliť si svoje povolanie a svoj životný stav. Túto novú zodpovednosť vezmú na seba v dôvernom vzťahu k svojim rodičom. Rodičia sa vyhnú tomu, aby ich nútili pri voľbe povolania alebo stavu, pri voľbe manželky či manžela.

IV. Rodina a Božie kráľovstvo.

Aj keď sú rodinné vzťahy dôležité, predsa nie sú absolútne! Je potrebné byť presvedčený, že prvým povolaním kresťana je nasledovanie Ježiša. Stať sa Ježišovým učeníkom znamená prijať pozvanie **patriť k Božej rodine**, viesť život zhodný s Božím životným systémom. Rodičia budú prijímať a rešpektovať s radosťou a vďakyvzdávaním Pánovi, ak sa Pán obráti na jedno z ich detí, aby ho nasledovalo v panenstve, alebo v celibáte pre nebeské kráľovstvo v zasvätenom živote alebo v kňazskom povolaní.

V. Verejná moc v občianskej spoločnosti.

Štvrté prikázanie nám predpisuje číť si taktiež všetkých, ktorí sa k nášmu dobru pričínili alebo pričínujú, ktorí od Boha dostali autoritu v spoločnosti.

POVINNOSTI OBČIANSKÝCH ORGÁNOV

Politická moc je povinná rešpektovať základné práva ľudskej osobnosti. Nech sa snaží vykonávať spravodlivosť a rešpektovať pri tom práva každého

jednotlivca, predovšetkým rodín a núdznych. Občianske práva môžu a musia byť zaručené podľa požiadaviek všeobecného blaha. Nemôžu byť verejnými orgánmi odňaté bez oprávneného a primeraného dôvodu. Výkon politických práv je zameraný na všeobecné blaho národa a ľudskej spoločnosti.

POVINNOSTI OBČANOV

Je povinnosťou občana prispievať spolu s verejnými orgánmi k blahu spoločnosti v duchu pravdy, spravodlivosti, solidarity a slobody. Milovať vlast' a slúžiť jej vyplýva z povinnej vďačnosti a z dôvodu lásky. Podriadenosť právoplatnej autorite a služba všeobecnému blahu vyžadujú, aby občania plnili svoje funkcie v živote politického spoločenstva.

Bohatšie národy majú prijímať cudzincov, ktorí hľadajú bezpečie a prostriedky potrebné pre život, ktoré nemôžu nájsť v krajine, odkiaľ pochádzajú. Občan je vo svojom svedomí viazaný nekonať podľa nariadenia občianskych orgánov, ak sú tieto príkazy proti požiadavkám mravného poriadku, proti základným ľudským právam alebo proti učeniu evanjelia.

CIRKEV A ŠTÁT

Cirkev vyzýva nositeľov politickej moci, aby sa vo svojich úsudkoch a rozhodnutiach riadili zjavenou pravdou o Bohu a človeku. K poslaniu Cirkvi patrí posudzovať z hľadiska mravného aj tie veci, ktoré patria do oblasti politiky, ak to vyžadujú základné práva ľudskej osoby alebo spása duši. Pritom bude používať všetky prostriedky, ale len také, ktoré sú v súlade s evanjeliom a dobrom všetkých ľudí v rôznych dobách a situáciách.

Európa pre Krista

„Európa, otvor
brány Kristovi!
Nie priebojnosť
a blížnenie ma
k tomu pohýňajú,
ale nádej a realiz-
mus. Európska
kultúra a umenie,
dejiny a súčasnosť
boli a sú tak veľmi
kresťanstvom for-
mované, že úplne
odkresťančená
alebo ateistická
Európa nie je mož-
ná.“

(Ján Pavol II.)

„Bolo by to politické skresľovanie (...),
keby Európa zredukovala fenomén Cirkvi
a fenomén kresťanov len na vnútornú
záležitosť človeka tak, akoby sa tieto
pravdy týkali len ľudského súkromia
a nie aj života verejného či politického.“

(Arcibiskup Giovanni Lajolo;
vatikánsky „minister zahraničných vecí“,
13. september 2005)

V rozpore s tým, čo formovalo dušu Eu-
rópy, a čo bude aj naďalej spájať náš
kontinent, sú kresťania spoločensky aj
politicky stále viac vytláčani na okraj
záujmu. Nastal čas, aby sme nabrali od-
vahu, a začali voči tomu niečo robiť!

Európa pre Krista!

- celoeurópska iniciatíva, ktorá chce
vzbudiť odvahu a sebadôveru **kresťan-
om všetkých spoločenských**
- iniciatíva **spoločnej modlitby** za
kresťanskú Európu
- **spoločenská skutočnosť**, ktorú si
nemožno nevšimáť a prehliadať

(podklad vlajky je modrý a hviezdy žlté)

Čo by som mal(a) preto urobiť?

- **Zapoj sa** – Modli sa každý deň
o 12.hod* Otče náš za kresťanskú Euró-
pu.

- **Zapiš sa** – Podpor svojím hlasom
Európu pre Krista – jej Chartu.

- **Ukáž to** – Umiestni samolepku
„Európskej ryby“ na viditeľnom mieste -
na aute alebo na tvojej taške alebo kabel-
ke!

- **Rozšír to** – Rozpošli tento email čo
najväčšiemu počtu kresťanov dobrej vô-
le.

**Katolíci sú pozvaní modliť sa Otče náš
spolu s modlitbou Anjel Pána.*

Kontakt:

Europa für Christus
Postfach 57
A-1014 Wien

Tel/Fax: 0043/1/2749898

slovensky@europe4christ.net
www.europe4christ.net

Letný denný tábor 2006

Začalo sa to pondelok. V prvý deň sa nedialo nič zaujímavé, len nás rozdelili do skupín. Po výbornom obede sme išli na golfové ihrisko. Ten deň sa niesol v znamení súťaží, ktorých bolo neúrekom. Šťastní sme sa vrátili domov k rodičom. V utorok sme išli na malú turistiku na Bojnickú kalváriu. Nebolo to ťažké, keďže som zvyknutá na hory, ale nekonečný výhľad na schody nás unavil tak, že sme sa veľmi potešili, keď sme už boli na vrchole. Je to príjemný pocit, keď niečo dosiahneme. Výlet sa ale neskončil. Pomaly sme prišli k ZOO. Tam sme mali plniť rôzne úlohy o zvieratách. Mali sme sa fajn, ale veľmi sme sa tešili na obed, na výborné palacinky.. Aj sme zabudli, že tretí deň ideme na Kľak a tak trochu sme išli niektorí neskoro spať. Bolo to náročné, stúpali sme vyššie a vyššie. Mali sme prestávky, ale stále sme neboli na vrchole. Niektorí siahli až na dno svojich síl a možností. Po hodine a štyridsiatich minútach sme dosiahli náš vyčinený cieľ. Naskytl sa nám nádherný výhľad, dole čakajúci autobus sa nám zdal veľmi maličký. Ale ťažšie bolo ísť dole ako hore, strmý úsek a veľká priepasť nás strašili prvých 15 minút. Obedovali sme v salaši Kľak na Fačkovskom sedle. Jedlo bolo naozaj vynikajúce. Ani sme sa nenazdali a bol tu predposledný štvrtý deň. Za riekou Handlovkou je jazdec-ký klub Navaho. Bolo tam super. Už keď som tam bola s triednou profesorkou a triedou

stretli sme čisté, milé a opustené mačiatko. Vyzeralo ako keby bolo aj živé aj domáce. Dali sme mu meno Tygro. Vyrástlo, ale ešte stále je to malé mačiatko. Vtedy tam mali aj deväť psov. Sú milí, ale najkrajšia je fenka Džima. Strieľali sme z luku. Hrali kolíkovú až sa nám točila hlava. Jazdili sme na koni. Neverili by ste, aký nádherný svet je z konského sedla, preto som vždy chcela a aj chcem jazdiť. V posledný deň sme cestovali do múzea vo sv. Antone pri Banskej Štiavnici. Boli tam tri expozície: Prvá sa venovala izbám kaštieľa a jeho majiteľom. V druhej sme videli množstvo obrazov, ktoré nazbieralo panstvo. Tretia expozícia bola venovaná poľovníctvu, v ktorom to bolo naozaj pekné a na voľnej výstave sme si mohli odfoťiť všeličo, čo sa nám páčilo. V druhej časti sme boli v múzeu minerálov v Banskej Štiavnici. Bola to nádherná výstava. Mne osobne sa páčil ametyst, ktorý vyniká v ružovofialovej farbe spojenej s perleťou. Nakoniec prehliadky sme boli v štôlni, v ktorej sa ťažili kamene. Bola tam poriadna zima. Takto sa skončil nádherný týždeň. Bol to

naozaj krásny týždeň, ktorý každému priniesol krásne zážitky. Preto by som chcela poďakovať pani Melicherčíkovej – organizátorku celého tábora, milým pani kuchárkam, sponzorom, super ani-

mátorom a všetkým, ktorí na tomto tábore majú podiel a hlavne Pánu Bohu za krásne počasie a že nikomu sa nič nestalo. Vďaka Bože!

Martina Stančíková

Verím Pane 2006

Bolo nás sedem statočných... Statočných? No, isté je, že nás bolo sedem. Sedem ľudí z Prievidze a okolia, ktorí sa rozhodli niektorí opäť, niektorí po prvýkrát, zúčastniť festivalu Verím Pane v Námestove. Konal sa v dňoch 19. – 23. júla 2006 na slnkom zaliatej Orave. Pre tých, ktorí sme sa tam vracali, bolo hlavné heslo festivalu „Doma je doma...“ naozaj výstižné. A aj tí ostatní si rýchlo zvykli. Na nových ľudí, nové tváre, no predovšetkým na rodinnú pohodu a atmosféru, neoddeliteľnú súčasť práve tohto festivalu.

Ako približne vyzerá taký festival Verím Pane? Pre nás Prievidžanov obzvlášť priaznivo už len kvôli doprave. Do Námestova nám totiž ide autobus priamo v utorok poobede. Po trojhodinovej ceste sa stačí „zaprezentovať“ (= dať vedieť, že už sme tu), zaplatiť sumu, ktorá je na

dobu šiestich dní naozaj symbolická (za ubytovanie 300 Sk, za stravu 250 Sk), „zabývať“ sa v priestoroch školy, kde nás prideliť (spí sa v spacáku a na karimatke či nafukovačke) – a čakať na nový deň, kedy to všetko začne...

Začne to na trikrát. V stredu ráno o deviatej sú otvorené tvorivé dielne. Každý sa môže prihlásiť do dielne podľa svojej chuti. Hra na hudobné nástroje, sólový spev, spevokol, tanec, ale aj výtvarná komunikácia, príprava modlitby či drôtený šperk a mnoho, mnoho iného. Dielne vedú lektori so skúsenosťami v danej oblasti a vy na nich trávite šesť hodín denne. Tri doobeda a tri poobede. Zdá sa vám to veľa? A myslíte si, že sa budete nudiť? Neviem. Mne sa to ešte nestalo. Dielňa je nielen príležitosťou naučiť sa čosi nové, ale aj spoznať nových ľudí – a na záver „predviest“, čo sme sa naučili – napríklad spevokol spevom na omši, výtvarná komunikácia výstavou svojej tvorby, tanečníci krátkym predstavením v kultúrnom dome. Človek odchádza obohatený a pripravený obohatiť aj iných...

Na druhýkrát začne festival svätou omšou o 17:00 hod. večer. Sväté omše potom bývajú každý deň o tomto čase v námestovskom kostole –

až na nedeľu, kedy si môžete vybrať z viacerých možností, napríklad môžete ísť aj na slávnostnú omšu slúženú v amfiteátri pri Oravskej priehrade. Kostol je plný mladých ľudí, kňazov, ktorí sa mladým venujú a počas svätej omše spieva vždy iný mládežnícky zbor. Tú atmosféru treba len zažiť... K duchovnému programu festivalu patria aj chvály, sobotňajšia duchovná obnova a každodenná adorácia v čase obeda. Nechýba možnosť prijať sviatosť zmierenia. Na festivale Verím Pane určite duchovno pred hudbou neustupuje do úzadia. Hlavne pre tých, ktorí chcú čosi načerpať aj z tejto oblasti...

Na tretíkrát začne festival o 18:00 v už spomínanom amfiteátri pri Oravskej priehrade koncertom prvej hudobnej skupiny. Počas piatich večerov (a troch popoludní) sa na pódiu vystrieda okolo 50 gospelových skupín, ktoré svojou hudbou nielen chvália Boha, ale často aj roztancujú početné publikum. Veď stačí spomenúť mená ako Heaven's Shore, Kapucíni a Stanley, Rišo Čanaky, Kompromis, Metelica, Križiáci – a myslím, že ani jeden pravý fanúšik gospelovej hudby nezostane nad programom stáť bez záujmu. A nesmiem zabudnúť ani na to, že v sobotu už tradične reprezentuje náš okres svojím vystúpením aj hudobná skupina Spray z Veľkej Lehôtky. Koncerty trvajú vždy od 18:00 do 23:00, v piatok, sobotu a nedeľu pribudnú vystúpenia v čase od 13:00 do 16:45. A komu sa po ich skončení (trojnásobným Sláva Otcu a požehnaním na dobrú noc) ešte nechce ísť spať, vo štvrtok a v sobotu môže stráviť dve hodiny po polnoci v kultúrnom dome na Jam session. Je to akési nepripravené predstavenie hudobníkov, ktorí jednoducho prídu a zahrajú, na čo práve majú chuť.

Na Jam session som sa ešte nikdy nezúčastnila, ale ľudia z nej prichádzajú nadšení, takže to asi stojí za to...

Na svoje si prídu i milovníci filmu. Každý deň totiž prebieha premietať dokumentárnych filmov Pilgrim fest a teraz bola zavedená i novinka – vo štvrtok, piatok a sobotu sme mali možnosť sledovať Poltón klub, diskusnú reláciu s členmi gospelových skupín „poprepletanú“ ich piesňami a klipmi. Nechýbalo predstavenie v prevedení tanečného divadla A-tak pod vedením Paľa Danka.

Na tomto festivale sa jednoducho nedá stihnúť všetko. Každý sa však môže zapojiť, pomôcť, zúčastniť. A každého privítajú s radosťou. Veď to je aj cieľom organizátorov pod vedením Juraja Drobného. To hlásalo aj tohtoročné heslo festivalu. V Námestove sme sa mali cítiť ako doma. A keď sme v pondelok ráno odchádzali, naozaj sme mali pocit, že sa nielen vraciame domov, ale zároveň odchádzame z domu. Z domu, ktorý aj tento rok náš Pán naozaj hojne požehnal...

Hovorí sa, že Verím Pane je diagnóza. Raz okúsiš a už neodoláš. Na nás to zatiaľ platí. A tak vás chcem vyzvať: Pridajte sa k nám o rok i vy! Myslím, že nebudete ľutovať. A ja sa nebudem hanbiť pri odpovedi na otázku, koľko nás prišlo z takého veľkého mesta. Lebo verte či nie, na Verím Pane prichádzajú zástupcovia z malých dedín aj v počte 47 ľudí...

Všetky potrebné informácie nájdete na stránke www.verimpane.sk.

A rozhodnutie, či ísť alebo nie, bude na budúci rok už len na vás...

Text: Petra Humajová
Foto: www.verimpane.sk.

Oslavujme Pána

Toto sú slová jednej z piesní, ktorými sme oslavovali nášho Pána počas týždenného sústredenia V Dome sv. Františka Xaverského v Močiari pri Sklených Tepliciach, ktorý patrí Kňazskému semináru sv. Františka Xaverského v Badíne.

Celé sa to začalo v sobotu 22. 7. 2006 na železničnej stanici v Prievidzi, odkiaľ sme vlakom odcestovali. Keď sme po dlhej a namáhavej ceste, na ktorú nás stretla silná búrka, prišli na chatu, všetci sme sa ubytovali na izbách.

A ako vyzeral jeden deň na sústreďení nášho spevákkeho zboru Bartolomejčatá?

Ráno všetkých „budič“ pozobúdza a prídje fyzická rozvevička, ranná modlitba, po ktorej sa posilnime raňajkami. Po nich máme chvíľu oddych a nasleduje nácvik, na ktorom sa učíme nové piesne. Potom si pochutnáme na desiate. No kuchárky sú opäť v pohybe a varia nám obedík. Za výdatným oddychom nás čakajú hry, eRko tance, nácvik, sv. omša, večera, večerný program a všetko to zavŕšime večernou modlit-

bou pri sviečkach. Po modlitbe nasleduje večierka a nočné dialógy. Podobne vyzerali ostatné dni.

V piatok 28. 7. 2006 sme vlakom s 30 minútovým meškaním dorazili na stanicu v Prievidzi, kde nás čakali rodičia, príbuzní a kamaráti.

Samozrejme na záver sa chceme poďakovať za celý náš zbor bývalému kaplánovi dp. Michalovi Masnému, ktorý bol s nami celý týždeň a otcovsky sa o nás staral.

Takisto úprimne ďakujeme našej starostlivej mame Zuzane Šimkovičovej, vedúcej zboru, za ochotu a trpezlivosť s nami.

Ďalej veľmi ďakujeme našim kuchárkam Silvii Orlíkovej a Márii Dalmaďovej za to, že náš hladný žalúdok naplňali samými dobrotami, ktoré sme vždy radi zjedli.

Veľmi ďakujeme nášmu pánu dekanovi Mons. Jánovi Bednárovi, ktorý nás sponzoroval a obdaroval rôznymi cenami od svojho brata. Vďační sme všetkým obyvateľom Močiara za ich pohostinnosť a priateľskú atmosféru

počas celého týždňa.

Najväčšia vďaka patrí nášmu Pánovi za Jeho ochranu, preto sme Ho nacvičenými piesňami s radosťou oslavovali celou cestou domov.

Mária Š., Sandra Ch., Zuzana V. a Natália P. zo zboru Bartolomejčatá.

LITURGICKÉ OKIENKO

6. august - Nedeľa PREMENENIA PÁNA

Č1 - A jemu bola odovzdaná vláda a kráľovstvo, takže jemu slúžili všetky národy...

Dan 7, 9-10.13-14

R - Pánovu slávu uvidia všetky národy.

Ž 97, 1-9, 2

Č2 - Toto je môj Syn, môj milovaný, v ktorom mám zaľúbenie. 2Pt 1, 16-19

Ev - Vtedy Peter povedal Ježišovi: „Rabbi, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“...

Tu sa utvoril oblak a zahalil ich. A z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho.“ A sotva sa rozhladi, nevideli pri sebe nikoho, iba Ježiša.

Mk 9, 2-10

13. august - 19. nedeľa cez rok

Č1 - Vstaň a jedz, lebo máš pred sebou dlhú cestu!

1Kr 19, 4-8

R - Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.

Ž 34, 2-9

Č2 - A nezarmucujte Svätého Božieho Ducha, v ktorom ste označení pečat'ou na deň vykúpenia..

Ef 4, 30.5,2

Ev - Židia na neho šomrali, lebo povedal: „Ja som chlieb, ktorý zostúpil z neba.“...

Ježiš im povedal: „Nešomrite medzi sebou! Nik nemôže prísť ku mne, ak ho neprítiahne Otec, ktorý ma poslal. A ja ho vzkriesim v posledný deň...“

Veru, veru, hovorím vám. Kto verí, má večný život.

Jn 6, 41-51

15. august - NANEBOVZATIE PANNY MÁRIE- utorok – prikázaný sviatok

Č1 - A v nebi sa otvoril Boží chrám a v chráme bolo vidieť archu jeho zmluvy.

Zjv 11, 19a.12,1-6a

R - Po tvojej pravici, Pane, stojí kráľovná ozdobená zlatom.

Ž 45, 10-16

Č2 - Ved' ako všetci umierajú v Adamovi, tak zasa všetci ožijú v Kristovi. 1Kor 15, 20-27a

Ev - V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“

Lk 1, 39-56

20. august - 20. nedeľa cez rok

Č1 - Múdrosť si postavila dom, na siedmich stĺpoch spočíva.

Prís 9, 1-6

R - Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.

Ž 34, 2-15

Č2 - Dávajte si teda veľký pozor, ako máte žiť.

Ef 5, 15-20

Ev - „Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba...“

„Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život...“

„Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom.“ Jn 6, 51-58

27. august - 21. nedeľa cez rok

- Č1 - Aj my chceme slúžiť Pánovi, lebo on je náš Boh. Joz 24, 1-2a.15-17
 R - Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán. Ž 34, 2-23
 Č2 - Muži, milujte manželky ako aj Kristus miluje Cirkev... Ef 5, 21-32
 Ev - „Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život. Ale niektorí z vás neveria...“
 „Preto som vám hovoril: Nik nemôže prísť ku mne, ak mu to nedá Otec...“
 „Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.“ Jn 6, 60-69
 Pripraviť A. Karaková

MARIÁNSKA PÚŤ

12. - 13. AUGUSTA 2006

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

Sobota 12. augusta

- 16:50 - **SPRIEVOD** so sochou Panny Márie z Mariánskeho kostola
 17:00 - **VEČERADLO** k Panne Márii
 18:00 - **VIGÍLNA SV. OMŠA – Dp. František Havlík**, dekan z Bojníc
 spieva zbor **Rosnička**
 19:00 - **ROSNIČKA** z piaristickej ZŠ
 19:30 - Predkapela: **Gospel – PD** z Prievidze
 20:00 - **KÉFAS** z Ružomberka – gospelový koncert
 21:00 - **MLÁDEŽNÍCKA SV. OMŠA - Dp. Vladimír Páleník**, kaplán
 spieva zbor **Bartolomejčatá**

Nedeľa 13. augusta

- 7:30 - **SV. OMŠA** v Mariánskom kostole - **Mons. Ján Bednár**, dekan
 9:30 - PROGRAM zboru **Bartolomejčatá**
 10:00 - **SLÁVNOSTNÁ SV. OMŠA – P. Šebastián Labo, SJ**
 11:30 - **PO SV. OMŠI SPRIEVOD** so sochou Panny Márie
 do Mariánskeho kostola
 14:30 - **DETSKÉ ŠPORTOVÉ POPOLUDNIE** na Mariánskom vŕšku
 17:00 - **VEČERADLO** k Panne Márii vo farskom kostole
 18:00 - **SV. OMŠA** vo farskom kostole - **Dp. Vladimír Páleník**, kaplán

Spovedanie v sobotu od 17:00 do 22:00 na Mariánskom vŕšku.

Počas púte bude zbierka na fasádu farského kostola Sv. Bartolomeja.

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 6. 2006 DO 25. 7. 2006

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Jakub Sedláček,
Ema Gregorová,
Marko Varga,
Samuel Štefanisko,
Ivana Vargová,
Ondrej Kramosil,

Martin Petráš,
Jakub Veterník,
Štefan Csemer,
Šimon Jakubech,
Matej Vlašek

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Ján Mihál a Mgr. Vanda Belicová

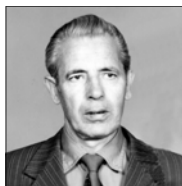
S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Anna Gajdová 94 r.
Pavel Huličiak 74 r.
Ing. Peter Červeňanský 51 r.
Ester Šušmáková 76 r.
Anna Ivánková 86 r.
Ing. Róbert Zábranský 74 r.

Juliana Pračková 82 r.
Jozef Král 62 r.
Tibor Oravec 75 r.
Štefan Páleš 76 r.
Ing. Anton Grolmus 75 r.
Mária Kucháriková 65 r.

*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

30. augusta si pripomenieme
1. výročie úmrtia nášho otca a manžela
Júliusa Oravca.
Kto ste ho poznali,
venujte mu tichú spomienku v modlitbe.
Manželka a synovia s rodinami

Foto: titulná strana, str. 4, 8, 11, 15, 16 - M. Melicherčíková, str. 2 a 15 P. Melicherčík.

BARTOLOMEJ — časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. **www.farapd.sk** e - mail: **bartolomej@farapd.sk**

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: **mariamm@pobox.sk**.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci,
M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 7,- Sk.

Tlač: **PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Letný denný tábor 2006

Tento rok sa počas júla zúčastnilo tábora 105 detí a 39 animátorov, ktorí obetavo pomáhali. Program bol bohatý aj vďaka súkromným sponzorom, firmám Unipharma, Coop Jednota, Bespa strav a pomoci Rím. kat. farského úradu Prievidza-mesto.

Zahráli sme si minigolf. Po niekoľkých švihoch sme objavili skryté talenty.

V ZOO skupinky plnili rôzne úlohy, ale našli si samozrejme aj čas na zábavu.

Prírodovedecké múzeum zaujalo svojimi exponátmi a vidieť zblízka vlka...

Tak tých 216, aj viac schodov k poslednej kaplnke Bojníckej kalvárie je dosť.

Vraj je svet najkrajší z chrbta koňa...
Deti potvrdili, že ozaj je to tak.

Po túre k Malému Griču a svätej omši boli chutné špekáčky odmenou.

Na výlete v Bystrianskej jaskyni sme sa schladili a dozvedeli všeličo o netopieroch.

Vystúpenie súborov Bojník a Aquila z Boj-
níc bolo plné šermu, strelby a dravcov.

Celý mesiac sme sa snažili deťom dopriať veľa pohybu mimo mesta a trochu si upevniť fyzické zdatnosti, napríklad aj výstupom na vrchy Malý Grič či Kľak. Každý týždeň sme ďakovali Pánu Bohu za ochranu buď pri sv. omši, alebo modlitbovým stretnutím.

>
Súťažili sme pre zábavu, za bodíky získavali ceny, ale hlavne vyskúšali si svoju šikovnosť, silu a vedomosť.

Deti boli rozdelené do skupínok a cez rôzne úlohy sa dozvedeli všeličo nové o Prievidzi a zvieratkách v ZOO.

Merali si vzájomne svoje sily víťazili hlavne nad svojou lenivosťou

< člip
čľap,
plážko
osviežilo

